

Chuyện Đĩ Tôi!

Tác Giả: Tu Ch&#ng Hoàng Long H&#i
Thứ Tư:, 02 Tháng 3 Năm 2011 07:36

Súng đ&#n không còn, chém gi&#t không còn, nh&#ng v&#t chém trong tâm h&#n nh&#ng ng&#i nh&# chúng con, sâu đ&#m và đau xót không thua gì v&#t th&#ng trên thân th&# nh&#ng ng&#i thu&#c th&# h&# c&#a ba!

Chuyện đ&#i tôi có gì đ&# mà nói!

Nói th&# nh&#ng nhi&#u khi, nhi&#u đêm ô&#m con n&#m suy nghĩ, tôi l&#i th&#y t&#i sao tôi không nói chuyện đ&#i tôi? S&# vì c&# to l&#n nh&#t trong đ&#i tôi không ph&#i tôi làm ông to bà l&#n, làm v&#ng làm t&#ng, ch&# là m&#t chuyện nh&# nh&#ng r&#t quan trọng. Đó là vì c&# tôi đánh m&#t “b&#n ng&#” c&#a tôi.

B&#n ng&#i tôi là gì?

Tôi sinh ra và l&#n lên trong m&#t gia đình ti&#u t&# s&#n, trung l&#u. Cha tôi là trung tá quân đ&#i bi&#t phái c&#nh sát. Ba m&#i tháng t&#, không k&#p chu&#n b&#, ông lên tàu ra đi một mình, đ&# l&#i toàn b&# gia đình. Lúc đó, tôi là sinh viên năm th&# ba Chính Tr&# Kinh Doanh Đà L&#t, thiên t&#, tham gia hoạt đ&#ng “cách m&#ng”. Sau ngày “gi&#i phóng”, tôi về nhà, “nón c&#i dép râu”. Th&#y tôi, m&# tôi th&# dài. M&#y ông anh th&#y tôi, không c&#i, không chào, b&# đi. M&#y ch&# gái, em gái và c&# hàng xóm n&#a nguýt, háy, coi nh&# m&#t th&# gai m&#t. Tôi không quan tâm. Tôi có con đ&#ng c&#a tôi.

T&#i sao tôi theo “cách m&#ng”?

Tr&#c h&#t là t&#i ba tôi.

Ba tôi quê ở Long Xuyên, h&#c hành đ&#ng hoàng, vì th&#i cu&#c nên theo ông Năm L&#a, mang lon đ&#i úy. Năm 1955, quân đ&#i Năm L&#a sát nh&#p vào quân đ&#i Qu&#c Gia, qua m&#t k&# sát h&#ch, ông đ&#c đ&#a đi h&#c ở tr&#ng Võ B&# Đà L&#t, khóa 10 ph&#, ra tr&#ng mang lon thi&#u úy. Bây giờ

Chuyện Đòi Tôi!

Tác Giả: Tu Cháng Hoàng Long Há
Thứ Tư:, 02 Tháng 3 Năm 2011 07:36

ông là sĩ quan Quân Đáng Hòa.

Là dân Long Xuyên, ông có máu anh hùng Láng Sán Bác, - như ông tháng nói đùa -. Tôi thì cho rằng ba tôi có máu Nguyễn Đình Chiáu, “Giáa đáng dáu tháy bát báng mà tha.” Vì có máu áy, không ít khi ông có mâu thuẫn, xung khác vái cáp chá huy.

Ká niám đáng nhớ nhất, ánh háng tái tâm hồn trẻ thơ của tôi là khi ông làm chủ tịch ty công suất Chuáng Thián. Năm đó tôi mới ba tuổi, đã biết khôn, như là con gái, tháng khôn sớm hơn con trai, hơn mọi ông anh tôi, như ba má tôi nhìn xét. Ba tôi bắt giam gần mười ông tháng gia trong tỉnh. Nhưng ông náy có giáy tánh tráng cáp cho chủ hàng lên Saigon, nhưng giáy đó bắt hợp lệ. Ba tôi nói mọi ông quân đái qua làm hành chánh, cát tay thì phải, chủ tịch quan tâm tái luật lệ gì cả. Hơn thế nữa, trong số mọi ông bắt ba tôi bắt náy, còn có vài ông làm “kinh tài cho Việt Cộng” - chủ ba tôi nói. Ông tỉnh tráng giái đán thoái bỏ ba tôi tha. Thay vì tha, ông đán ra tòa, có ông biện lý cùng phe bỏ ông. Một khác, ba tôi biáu mẹ tôi và anh em chúng tôi gom góp quần áo, giày dép cho vào vali hộp, chuán bị đi, chủ tịch đi đâu. Thế rồi ba tôi đáu kháu kách liát vái ông trung tá tỉnh tráng, hùng há, mạnh mẽ, không một chút sợ hãi, mẹ cả dù ba tôi lúc áy mang lon thua ông ta hai cáp, đái úy. Câu chuyện ba tôi nói vái ông trung tá tỉnh tráng là: “Tôi không thể thi hành lệnh trung tá. Tôi sẵn sàng rời bỏ chức vụ. Vợ con tôi chuán bị xong rồi. Tôi chỉ còn chờ đán chủ tịch thuán của Tổng Nha là tôi đi khỏi đây.”

Ba tôi tháng chán nản công chức của ông. Nhiáu lần đi làm về, ông nám dài, bỏ ăn. Điáu tái nghiáp là chủ tịch bao giờ vì công việc của quan mà ba tôi cần nhán vợ con. Tính tình ba tôi như thế, cuộc sống gia đình gặp khó khăn là đáng nhiên. Lâu lâu, ba tôi có chút ít tiền đem về cho mẹ tôi. “Tián ngángi ta cho, an tâm đi.” Ba tôi nói vái mẹ tôi về áy. Còn mẹ tôi, có ai tái biáu xén gì thì nói: “áng biết chủ tịch ráy chát, xin vui lòng đem về!” Tháng khi túng thiếu, mẹ tôi về Vĩnh Trinh xin ông ngoại giúp đỡ. Ông ngoại tôi có gần ngàn mẫu ruộng đó. Ông rất tháng con cháu.

Tôi thấy chủ tịch có đức như một người, ba tôi khóc khi nghe tin ông áy qua đái. Đó là thiáu táng Thanh, tánh nhá mián Tây. Ba tôi làm việc vái ông náy nhiáu thời kỳ lâu dài. Ba tôi rất kính trọng ông.

Vái tâm trạng đó, cùng với lập trường và sự giáng dạy của mọi ông giáo sư thiên tài, cùng với môi trường sinh hoạt tốt do của sinh viên thời chiến, phần chiến, tôi đi đán vào sinh hoạt của học và tham gia công tác nái thành. Tôi đi theo con đáng đó cũng vì lập trường tâm của tôi, là vì cái bất ngã của tôi. Tôi chủ tịch áng bát công xã hội cũ mà ba tôi là nhân. Tôi muốn tham gia công

Chuyện Đói Tôi!

Tác Giả: Tu Cháng Hoàng Long Hái
Thứ Tư:, 02 Tháng 3 Năm 2011 07:36

việc xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái, tử bi. Đó là những bươm sinh đợc cưu tợ trong tâm hồn tôi khi “Mợ vợ vớ cha”, khi tôi còn là bào thai trong bụng mẹ, khi tôi bắt đợc u biết khôn, học đợc tợ cha mẹ, ông bà, bà con, xóm làng, và trong văn hóa, lịch sử dân tộc... Bướn sợc tôi mang trong lòng là văn hóa của người Việt.

Đói nóan cợi, mang dép râu, tôi đi Thanh Niên Xung Phong, xây dựng khu Kinh Tế Mới cho đợc bào đi tìm đợc sợng, xây dựng cuộc đợi mới xã hội xã hội chủ nghĩa. Tôi ra đi vớ nhiät tình tuäi trẻ, hăng hái vì đợc näc bäc vào mặt giai đän mới, thäi cä mới. Chiän tranh qua räi, đây là lúc bắt tay xây dựng näc nhà. Ai cũng phäi hăng hái träc thäi cä mới. Tôi cũng väy. Tôi là người trẻ Việt Nam đi tiên phong trong công cuộc xây dựng xã hội mới.

Và tôi thät väng. Đó là thät väng đäu tiên!

Cái näy gäi là Kinh Tế Mới xây dựng xã hội mới đây chäng? Chúng tôi đän cây làm nhà, phát quang cho dân làm räy làm ruộng, công việc hàng ngày hät säc lao khổ, những ăn uống, -chä nói ăn uống thôi, chäa nói đäi ngä -, là đäi u đáng nói, than phiền. Cäp trên không ngäng täi: Gäo thì u, thì n thì u nên ăn đäi và kham khổ. Sáng mới người mới cä khoai, träa hai chén cơm và “canh toàn quäc”, chiäu thì cũng väy. Họp hành, phän nh, than phiền, coi nhä thì ng nói bay vào cäi hä vô, chäng thäy häi đäp. Lâu lâu, ông län, bà län xuäng, ban chä thä, an äi, xäc đäu cä là: “Đät näc đang thäi kỳ xây dựng; bây giờ chä ăn no mới cä m. Mai sau sẽ ăn ngon mới đäp.” Thä là có phän nh. Hy sinh, đäng ý; chäu gian khổ, cũng thông qua, những đäi thì läy säc đâu mà làm, phá ruộng, đät räy, v.v... Nghe phän nh, cäp trên häa hän, những thay vì đäp nhäng thäc bäng gäo thì läi bäng theo dõi, khiän trách, träng phät. Anh nào phän nh to mäm nhät thì sẽ bä trä đäp nhät. Lý lịch đäc läi ra, bä xem läi, thuyên chuyän, sa thäi, näu không käp bä trän. Thanh niên xung phong còn thä huäng gì người dân đäi đät nghe läi tuyên truyền bä nhà bä của mà đi kinh tế mới. Đäi quá, người dân phäi bä đi. Ngày xưa näi näy là ruộng xanh đäp đä, đäc khai phá đä xây dựng khu kinh tế mới. Ngày nay, khu kinh tế mới thì u điäu, xä xác. Một trăm nhà, bä đi hät 99 nhà, còn läi mới nhà nào đó, của ai đó không còn đä säc đä mà bä đi.

Đäi có những cái ngu đáng nguyän räa. Väy mà ngu nhiäu län, không có cái ngu nào gìäng cái ngu nào. äy là con người tôi. Väy mà tôi không chäu bä đi, läi mäng khi đäc đäu vä nông träng PVC, coi nhä đäc khen thäng, khuyän khích.

Nông träng hay công träng cũng väy thäi. Ngày ngày, đi qua nhà dân, cänh täng thät thäm. Những đäa bé mänh, bäng nhäng, đät teo, đen thui, mặt toét, ruäi những bu quanh. Ăn

Chuyện Đói Tôi!

Tác Giả: Tu Cháng Hoàng Long Hái
Thứ Tư: 02 Tháng 3 Năm 2011 07:36

còn cháa có, nói gì tái chuyện hác.

Sau mát thái gian, tôi đác giao nhiám vá cáa hàng tráng cáa nông tráng, dĩ nhiên có tái lái, đác chia chác, không đáng là bao. Điáu quan tráng là tôi láy cháng, mát ông trung úy bá đái chuyện ngành, rái có con. Mái khi tôi đác chia chác mát cái gì đó, anh áy máng ra mát. “ái! cái náy đáp quá”. “á! Cái náy ngon quá”. Không có cái gì là anh không khen. Anh áy lán lên á mián đáng tráng Bác bá, cháa káp tháy bóng đèn đián, cháa táng leo lên ngái trên chiác xe đáp thì nghe tuyên truyán “Xá đác Tráng Sán đi cáu nác.” Thành ra, mián Nam đái vái anh cái gì cũng lá lám, háp đán, đáp đá. Anh táng thám ăn, thám mác khi còn á trong ráng. “Giái phóng” xong rái, táp xúc vái xã hái mián Nam, anh báng tháy choáng ngáp. Đã thám khát, anh lái càng thám khát hán, tá các đáng, miáng thát heo tái tá há tiáu, tá cái áo “may-ô” cho tái cái quán tergal; tá chiác xe đáp cho tái chiác xe Honda. Chiác xe Honda đác coi nhá là mác đích cuái cùng cáa đái anh. Tôi tháy tháng hái cháng tôi lám! á đái sao có ngáng i gian khá đán váy!

Nói ra thì buán cái. Nghĩ lái tháy tái nghiáp cho mát ngáng i cháng mát đái gian khá, khá tá khi lát lòng má nhá thá. Khi có con, tôi tháy ràng buác cháng tôi nhiáu hán. Tá chá tháng cháng tháng con, là khái điám đá tôi lún sâu vào xã hái mái, chá đá mái.

Ngày trác, khi còn đi hác, con đáng tôi theo “cách máng” khá dá dàng. Hàng tháng, má tôi gái tián cho tôi, tôi không phái lo láng gì vá cuác sáng cá. Tôi chá lo hác và lo công tác. Khi vào thanh niên xung phong, cái mác khái lo, cái ăn có thiáu thán nháng vài tuán tôi vá phép thăm má, có má bái đáng. Khi vá nông tráng, má tôi cũng nhá các anh chá em đi Má sum háp vái ba tôi. Chá còn mình tôi á lái. Có nhiáu lý do khián tôi không đi Má nháng lý do quan tráng nhát là tá ái, mác cá, không cán vái ai xa lá mà ngay cá vái anh chá em trong nhà. Má tôi đi rái, tôi bá hát háng, không nháng tôi mát chá đáa vát chát mà còn là chá đáa tinh thán. Bên Má, không ai gái tián “vián trá” cho tôi hát. Má tôi đã lán tuái, qua đó có lá không còn đi làm đác. Ba tôi cũng không hán gì. Các anh chá em, nhán tián há cũng tháy mác cá, nói chi tái viác má miáng hay viát thá xin tián. Vá lái, qua tái bên đó, lán lát há có vá có cháng, có gia đình riêng, không còn lo gì cho tôi đác náa.

Hoàn cánh đó đáy tôi vào thá liên kát, háp tác vái cháng đá kiám sáng. Cháng tôi, mát đái nghèo khá, gian lao, nguy hiám, nay phái thác đáng đá mà sáng. Tôi, vì tháng cháng, tháng con, không còn con đáng nào khác ngoài viác háp tác vái cháng. Tôi có tái lái tá công viác cáa tôi, cháng tôi có tái tá công viác phó giám đác nông tráng cáa anh áy. Có tián đám vá, háp chung lái, vui máng, sung sáng! Anh cáa chá dáu tôi đi Má, bán lái cho tôi háng nhám nhá cáa anh áy. Tôi đát các, làm giáy tá dáu đó xong xuôi, cháng tôi ngày ngày bá mát ít giá tái “hác viác” tái háng. Đán ngày anh cáa chá dáu tôi lên máy bay, cháng tôi biáu tôi lánh mát đá khái cháng nát sá tián còn lái. Ông áy không chá đác, đành bá cáa mà đi. Đó là nhát dao chát đát

Chuyện Đói Tôi!

Tác Giả: Tu Cháng Hoàng Long Há
Thứ Tư,, 02 Tháng 3 Năm 2011 07:36

hán mái ràng buác cáa tái vái gia đình. Có háng nhám, vá cháng tái háp tác vái sá công nghiáp thành phá, bán hàng tát giá cao, giao hàng “đám”, lái vô sá. Có ăn chia, háp đáng càng ngày càng lán, lái nhuán thu vào càng nhiáu, niám vui tán bác vào cũng lán theo, càng “vá đái”. Con đáng xuáng đác bao giá cũng trán tru, nhá nháng. Tay đã nháng chám càng đá lám cáng lái mình, cá tâm hán mình.

Nháng gì tái táng pá khi còn tuái thanh xuân, ngày nay đán đán má nhát. Nháng lái giáo huán vá lòng tháng ngái, vá bác ái, vá tá bi, vá tu hián nhá ông ngoái tái trán váng bóng, ít khi hián vá trong trí tái. Nháng mái xúc cám, xót xa, tháng xót ngày xáa khi tháy mát ngái ăn mày đối khá, rách rái, nháng đáa trá đát teo báng áng táng tháy khi tái mái vá nông tráng náy đán đán trá thành chai cáng, lì lám, ngá say trong lòng tái. Đôi khi tái còn sác tánh nháng cháng tái thì không. Ngái Bác vào Nam sau 1975, mang mát tâm lý khá phác táp: thác đáng, công thán, tham lam, ngái chián tháng, quân vián chinh, v.v... thì làm sao há còn láng tâm. Tá chá tháng cháng, tháng con, tái đi vái há, trên con đáng tham lam, ích ká y, đán đán tháy mình tán tán láng tâm.

Đôi khi tái nghĩ đán ba tái, tái tháng ba, và ... trách ba. “Ba kính yêu! Phái chi ba gán gái con hán khi con mái lán, đá con tháy xa hán nháng gì các ông giáo sá thiên tá giáng đáy và tháy rõ bán bè hán. Phái chi không có ngày ba mái tháng tá đá con đác gán ba, đá ba chá cho con tháy trác con đáng xáu xa con đang lún sâu vào. Báy giá thì quá trá rái ba! Ba đi theo con đáng cáa ba. Con đi theo con đáng cáa con. Con đáng thuá ban đáu con táng là hay lám nháng đán ngày hôm nay, đêm đêm nám ôm con, con sác tánh, tháy đán đau, tháy xót xa, tháy uáng cám áo cha má. Thá há ba không thoát ra khái sáng đán, chém giát rái ba phái đán thân vào con đáng y. Con đáng con đi là con đáng sau chián tranh. Sáng đán không còn, chém giát không còn, nháng vát chém trong tâm hán nháng ngái nhá chúng con, sâu đám và đau xót không thua gì vát tháng trên thân tháng ngái thuác thá há cáa ba! Do hoàn cánh đó, con đã đánh mát bán ngã. Đác là đáu kháng khiáp cho con ngái. Ba đáng ý nhá váy chá ba!?”

Viát sau khi nhán thá cháu Thúy